

Tre smukke Viser.

Nordlands Fiskervise.

af A. Slaworsin

Til Fshabets Kyster sig strækker et Land,
Af Skjer, og af Der omgærdes dets Strand,
I mellem gjar Habet sin Sluser.

Her mægtige Fjelde i Habet gaar ned,
De strækker sig op mod den evige Sne,
Hvorned de har tronet sin Tøse.

Ober Habet som mægtige Kjemper de staa,
Med Foden mod Bølgerne mandigt de staa,
De lade sig ikke forfærde.

Her Fuglene svinger sig op mod dets Top,
De frygter ei Vandenes vældige Hop,
Som fraadende gaar mod dets Bolig.

Bed Fjeldenes Bringe gjar Lappen sit Telt,
De ligger med Renen der oppe i Felt,
Og Hunden er Bagt for dets Hjorder.

Bed Randen af Habet der Bumænd¹⁾ her bor,
Og mange er kommen i Velstand og Flor;
Thi Habet det gjar mange Rige.

Thi driftige Sjømænd de er paa sin Hals,²⁾
Paa Bølgen i Vaaden de træder sin Bals,
Naar Fiffen de sprellende trækker.

1) Bumænd er efter gammelt Nordlands Sprog, en Gaardbruger eller en der har fast Bopæl.

2) Naar En er grei i sin Sjømandsbedrift.

V box 4:97

Ihi Fisken i Havet den er deres Mad,
Dg mister de hannem, da er de ei glad,
Man ængstelig høre de klage.

Med Krog og med Garn nu færdes de ud,
Dg mange sig tvætter i Bølgernes Brus,
Før Hjemmet de naar med sin Gabe.

Hvor mangen der triller og mister sit Liv,
Dg mangen bortdreden forfrosen og stiv,
Sin Hilsse ubodelig krænte.

Men Exempel paa Nød og paa Fare er glemt,
Naar Fisken i Nød og i Garn er klemt,
Man modig sig glæder i Fangsten.

Velkommen de bære nu til sine Hjem,
Hvor Kone og Børn, de hilser nu dem,
Nu Papa har Brød ubi Daaden.

I Fiskernes Hytte de bæres nu ind,
Nu er du godt sluppen fra Bølge og Vind,
Nu glædes du blandt dine kjære.

O, tak nu, din Herre! og dette ei glem,
Med Føde fra Fare han sendte dig hjem,
Din elskede Hytte er funden.

Uf N. Halvorsen.

Fiskerens Morgensang.

Har jeg min Baad og mit Seil og mit Næt, Vil
jeg med Kongen ei bytte, Fisken i Vandet bli'er al-
drig træt, Fiskeren ligner Fiskens Næt, Lidet han
agter en Hytte; Lige jo flyde de Draaber i Fjord,
Lige de Blade paa Træerne groer, Hjemmet mig
følger ombord!

2. Hytten er mig dog altfor trang Meest i den
liffige Sommer; Fire Pæle, lidt Leer og lidt Tang.
Har jeg kun det, saa kliner med Sang Hytten, ihvor
jeg saa kommer. Bøgenes Ly og Græs til en Ro,
Kilden, hvis Bølger i Bækken sig sno, Der er min
sigtige Bo.

3. Ankeret holder kun svagt mellem Siv, Landet
ei holder mig bedre. Ekstov er Skipperens Tidsof-
drib, Sønnen mig skjænter den kraftige Bib, Saa
blev der skjænt mine Fædre. Men mine Børn som
Ullinger smaa, Lydigt maa svømme før de kan gaa,
Hift ubi Bølgerne blaa.

4. Kjølen at tømre, den mægtige Mast, Det skal
de Gutter jeg lære. Langsomhed er en hæslig Last,
Boguen gaar langsomt, Skibet har Hast. Derfor
skal Skibet man ære. Tru da kun Sø, jeg foragter
din Dval, Fjnhsende dandser den modige Hval, Her
er min Høienloftsal.

[Frimann, Claus]
Den norske Fisker.

Dndt ofte lider den Fissermand,
Som ud maa fare, før Hanen galer,
Al Dagen plasse i tolde Vand,
Paa Hjem ei tænke, før Solen daler,
I vaade Trøje,
Snedriv i Die —
O, sad I der, I guldklædte Høie!
I andet fandt.

Dog, snart gaar Dagen, og Alting let,
Naar Draatten ramler, og Lod ei standser,
Dg Kniv ei hviler paa Madding-Bret

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20

Dg Fiffen op efter Snoren danser;
Da spares Arme
At bankes varme;
Madkisten glemme de tomme Larne,
Som fkege før.

Saa mangt nu tænker den Fisser paa,
Mangt med sig selv nu han monne snakke;
I Ar skal Jordbrot mig lade staa,
I Ar ei kastes ned for Vatte,
Det har ei Fare,
Nu faar jeg Vare,
I Ar skal Fogden min Gryde spare
For Skat og Sold.

God Hustru oppe seer ud igjen;
Det kvælder tidlig, og kold er Stuen,
I Krogen sætter hun Rokken hen,
I Affen rager, gjør Ild paa Gruen.
Tungt op fra Stranden
Ind stamper Manden,
Tre vaade Trøier, en efter anden,
Han slænger hen.

Throndhjem. u. a.

Trykt og tilføjs i Johan L. Sundts Bogtrykkeri.